Sygn. akt **OS 1/23**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Bożena Bielecka**
Sędziowie: **r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca**
r.pr. Piotr Fałdyga

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnej (...) na skutek odwołania z dnia (…) r. – doręczonego dnia (…) r. - od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r., poz. 1166) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Bożena Bielecka r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Piotr Fałdyga

OS 1/23

Uzasadnienie

W dniu (…) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie (…) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia. Odwołująca – (…) - zaskarżyła przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając, błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym i całkowicie dowolnym uznaniu, iż:

1) Czyn radcy prawnego (…) nie zawiera znamion czynu zabronionego – art. 17 § 1 pkt 2 Kpk,
2) Radca prawny (…) nie ponosi odpowiedzialności za twierdzenia zawarte w skardze jej pełnomocnika adwokat (…) o możliwości popełnienia przez Odwołującą (…) przewinienia dyscyplinarnego,
3) Skarga złożona przez (…) na radcę prawnego (…) ma charakter „odwetowy".

Zachowanie radcy prawnego (…) polegające, według Odwołującej na bezpodstawnym oskarżaniu, w ocenie Odwołującej jest: „obrzydliwe i podważa zaufanie do zawodu adwokata, jako zawodu zaufania publicznego". Zdaniem Odwołującej to radca prawny (…) ponosi odpowiedzialność za twierdzenia zawarte w skardze jej pełnomocnika (…) o możliwości popełnienia przez Odwołującą (…) przewinienia dyscyplinarnego, ponieważ (…)bazowała na informacjach przekazanych jej przez radcę prawnego (…). Ponadto Odwołująca zarzuciła wprost radcy prawnemu (…), iż ta świadomie podała swojemu pełnomocnikowi nieprawdę celem fałszywego oskarżenia Odwołującej tak, aby narazić ją na utratę zaufania publicznego, jako adwokata.

Odwołująca podniosła również, iż jej skarga nie ma charakteru „odwetowego", a jedynie ma chronić jego dobre imię, więc ocena Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dokonana w przywołanym powyżej postanowieniu jest błędna.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (…) r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (…).

W przedmiotowej skardze (…) zarzuciła radcy prawnemu (…), że ta, w złożonym do (…) zawiadomieniu dotyczącym możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez (…) i (…) oskarżyła ją fałszywie o czyn, którego nie popełniła, polegający na tym, że w sprawie o rozwód pod sygn. akt (…) przed Sądem (…) „błędnie poinformowała Zawiadamiającą, że w (…) r. Sędzia przebywa na długotrwałym zwolnieniu lekarskim i dlatego nie jest wyznaczony termin rozprawy o rozwód".

W ramach czynności sprawdzających Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dokonał oceny treści skargi i załączonych do niej dokumentów oraz pisemnych wyjaśnień radcy prawnego (…), złożonych do tutejszej Izby dnia (…) r. w ustosunkowaniu się do treści skargi.

Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie analiza powyższych dokumentów nie pozwalała przyjąć, że radca prawny (…) dopuściła się naruszenia swoich obowiązków zawodowych oraz zasad etyki zawodowej, które – w świetle art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych - mogłyby być podstawą jej odpowiedzialności dyscyplinarnej. W tym kontekście Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zauważył, że zarzuty wobec radcy prawnego (…)Skarżąca (…)wywodzi z treści zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, które złożyła jej pełnomocnik do (…).

Z uwagi na powyższe Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, iż skargę złożoną na radcę prawnego (…) ocenić należy, jako działania odwetowe Skarżącej w związku z przywołanym powyżej zawiadomieniem.

Prowadząc postępowanie wyjaśniające w przedmiotowej sprawie Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zwrócił także uwagę, na okoliczność, że zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez (…), z którego treści wywodzi Skarżąca zarzuty wobec radcy prawnego (…), zostało złożone nie przez radcę prawnego (…), ale przez jej pełnomocnika – (…) i to ona (a nie (…)) ponosi ewentualną odpowiedzialność za użyte w treści podpisanego przez siebie pisma sformułowania i twierdzenia.

W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie treść złożonego zawiadomienia (zarówno z punktu widzenia prawdziwości podniesionych twierdzeń, jak i użytych w nim sformułowań) powinna zostać oceniona i należycie zweryfikowana przez właściwy organ samorządu (…), co też – jak wynika z

dokumentów w niniejszej sprawie – zostało uczynione (postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt RD (…)).

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, iż złożenie zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego jest prawem osoby, która ma przekonanie, że takowe podejrzenie istnieje, zaś fakty powołane w takim zawiadomieniu podlegają weryfikacji w stosownym trybie. Na marginesie Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wskazał, iż warto także zauważyć, że przypisanie Skarżącej wypowiedzi dotyczącej przebywania przez sędziego na zwolnieniu lekarskim, nawet jeśli nie było prawdziwe, nie jest oskarżeniem jej o czyn, którego nie popełniła w rozumieniu art. 234 k.k., bowiem nie stanowi fałszywego oskarżenia o popełnienie przestępstwa, którego nie popełniono.

W dniu (…) r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu (…) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie (…) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Po wnikliwej analizie przepisów art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 11 oraz art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, jak również stanu faktycznego i prawnego w sprawie oraz zgromadzonego materiału dowodowego brak jest znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego, a więc nie można przyjąć, iż radca prawny (…) dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy też ustawy o radcach prawnych.

Na wstępie w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie należy stwierdzić, iż zachowanie radcy prawnego nie miało związku z wykonywaniem przez radcę prawnego czynności zawodowych, a tylko z prywatną działalnością jako klienta (…). Ponadto nie można czynić radcy prawnemu (…) zarzutu, iż

postanowiła w przedmiotowej sprawie skorzystać ze swojego uprawnienia tj. złożenia zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Powyższe jest prawem osoby, która ma przekonanie, że takowe podejrzenie istnieje, zaś okoliczności i fakty powołane w takim zawiadomieniu podlegają weryfikacji w stosownym trybie. Warto także zauważyć, że zachowanie Skarżącej oraz jej wypowiedzi dotyczące przebywania przez sędziego na zwolnieniu lekarskim, nie spełniają przesłanek mogących świadczyć o popełnieniu przez nią czynu z art. 234 k.k.

W niniejszej sprawie radca prawny (…) składając zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (…) i to ona w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ponosi ewentualną odpowiedzialność za użyte w treści podpisanego przez siebie pisma sformułowania i twierdzenia.

Na zasadzie art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Natomiast zgodnie z art. 11 ust. 2 Kodeksem Etyki Radcy Prawnego naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. Dbanie o godność zawodu jest jednym z podstawowych obowiązków każdego radcy prawnego. Chodzi tu przede wszystkim o należyte i staranne, zgodne z zasadami etyki wykonywanie wszelkich czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej, ale także prawidłowe z punktu widzenia uznawanych standardów zachowania w działalności publicznej realizowanej przez radcę prawnego oraz nienaganną postawę w życiu prywatnym. Nie istnieje żaden katalog, tym bardziej katalog zamknięty zachowań radcy prawnego, które zdaniem samorządu radców prawnych naruszają godność zawodu. W działalności publicznej oraz prywatnej, w której udział bierze radca prawny, za niedopuszczalne uznaje się np. przekraczające granice wolności słowa wypowiadanie się na temat osób sprawujących funkcje publiczne, w sposób dla nich obraźliwy i poniżający ich w oczach opinii publicznej; podawanie przez radcę prawnego publicznie nieprawdziwych informacji lub informacji wprowadzających w błąd, co w tej sprawie nie miało miejsca.

W przedmiotowej sprawie zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie radca prawny (…) nie popełniła zarzucanych jej przez Odwołującą - (…) - czynów.

Reasumując Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że w niniejszej sprawie brak jest znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego, a więc nie można przyjąć, iż radca prawny (…) dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy też ustawy o radcach prawnych.

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe, orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2022 r. poz.1375zpóźn.zm.) w związku z art.74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący: Członkowie:

…… ……..

……

r.pr. Bożena Bielecka r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Piotr Fałdyga